

DSI-IV.7250.4747.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 5, ust. 12 i ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2025 r. poz. 1480) w zw. z art. 4 pkt 20, art. 20 ust. 1 i ust. 5, art. 72 ust. 2a ustawy z dnia 11 września 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 573), §2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie metody oraz szczegółowego sposobu obliczania minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz.U. 2022 poz. 2704) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Spółki [REDAKTOWANE], reprezentowanej przez [REDAKTOWANE]

ORZEKAM

udzielić interpretacji indywidualnej w sprawie stosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, poprzez:

1. uznanie stanowiska Wnioskodawcy, że dla grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego jako podstawę do obliczenia poziomu zbierania zużytego sprzętu za 2025 r. należy przyjąć średnioroczną masę sprzętu równą masie sprzętu z grupy 4 wprowadzonego do obrotu w 2023 r.
2. nieuznanie stanowiska Wnioskodawcy, że w przypadku braku wprowadzenia w 2025 r. paneli fotowoltaicznych Wnioskodawca nie jest wprowadzającym sprzęt oraz nie ma obowiązku osiągnięcia minimalnego poziomu zbierania zużytego sprzętu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 października 2025 r. Spółka [REDAKTOWANO], reprezentowana przez pełnomocnika [REDAKTOWANO] złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej, co do zakresu zastosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (zwanej dalej: ustawą ZSEiE) w odniesieniu do sposobu obliczania minimalnego rocznego poziomu zbierania, poziomu odzysku oraz poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu dla grupy 4 oraz paneli fotowoltaicznych, zaliczanych do grupy 4 sprzętu.

Do wniosku dołączono pełnomocnictwo oraz potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej za jego udzielenie oraz potwierdzenie uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie decyzji interpretacyjnej, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca w 2023 r. po raz pierwszy wprowadził na rynek krajowy sprzęt elektryczny i elektroniczny z grupy 4 - *Sprzęt wielkogabarytowy, którego którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekracza 50 cm* oraz panele fotowoltaiczne. Obowiązek osiągnięcia ustawowych poziomów w 2023 r. został zrealizowany za pośrednictwem organizacji odzysku. W 2024 r. Wnioskodawca nie wprowadził na rynek krajowy zarówno sprzętu z grupy 4 jak i paneli fotowoltaicznych. Natomiast w 2025 r. zostanie wprowadzony na rynek krajowy sprzęt z grupy 4, lecz bez paneli fotowoltaicznych.

Stanowisko Wnioskodawcy:

Wnioskodawca zamierza zrealizować ustawowe obowiązki za 2025 r. za pośrednictwem organizacji odzysku. We wniosku Spółka przedstawiła swoje stanowisko, dotyczące przyjęcia następującego sposobu obliczenia poziomu zbierania zużytego sprzętu:

- w przypadku grupy 4 - jako podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu zbierania przyjęcie średniorocznej masy sprzętu, czyli masy wprowadzonego sprzętu z grupy 4 w 2023 r., gdyż w latach 2022 i 2024 nie był wprowadzany sprzęt z grupy 4,
- w przypadku paneli fotowoltaicznych – jako podstawę do obliczenia poziomu zbierania zużytego sprzętu należy przyjąć „0”, gdyż Podmiot nie jest wprowadzającym sprzęt w rozumieniu ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w związku z czym nie ma obowiązku osiągnięcia ustawowego poziomu zbierania, a w konsekwencji nie ma podstaw do obliczania średniorocznej masy sprzętu ani zawierania umowy z organizacją odzysku za ten rok.

Powyższe w ocenie Wnioskodawcy oznacza, że organizacja odzysku, rozliczając w imieniu Spółki obowiązki za 2025 r. powinna jako podstawę do obliczeń ustawowych poziomów przyjąć tylko masę wprowadzonego sprzętu elektrycznego i elektronicznego z grupy 4 w 2023 r., bez uwzględniania paneli fotowolticznych.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego udzielając interpretacji indywidualnej w przedmiotowej sprawie stwierdza co następuje.

Biorąc pod uwagę przedstawione stanowisko Wnioskodawcy w pierwszej kolejności zdefiniowania wymagają następujące pojęcia.

W myśl art. 4 pkt 20 ustawy ZSEiE za wprowadzającego sprzęt rozumie się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość:

- a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
- b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaży na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedaży nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajdują się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt, lub
- c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim

- z tym, że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt.

Przez wprowadzenie do obrotu rozumie się udostępnienie na rynku sprzętu po raz pierwszy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, na podstawie art. 4 pkt 21 przedmiotowej ustawy.

W przypadku wprowadzania przez podmiot do obrotu sprzętu elektrycznego i elektronicznego, podlega on pod obowiązki wskazane w ustawie ZSEiE, w tym wynikający z art. 20 ust. 1 oraz 21 ust. 1 ww. ustawy obowiązek osiągnięcia w poszczególnych latach określonych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu. Od 1 stycznia 2021 r. minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu wynosi nie mniej niż 65% średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu albo 85% masy zużytego sprzętu wytworzonego na terytorium kraju. Natomiast poziom odzysku dla grupy 4 wynosi 85% masy zużytego sprzętu, a poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu wynosi 80% masy zużytego sprzętu.

Zgodnie z art. 4 pkt 15 ustawy ZSEiE średnioroczna masa sprzętu to średnia masa sprzętu wprowadzonego do obrotu w 3 poprzednich latach kalendarzowych przez danego wprowadzającego sprzęt; jeżeli wprowadzający sprzęt nie wprowadzał do obrotu sprzętu przez 3 lata, średnią masę sprzętu liczy się odpowiednio za 2 poprzednie lata kalendarzowe lub za poprzedni rok kalendarzowy, w których nastąpiło wprowadzenie do obrotu sprzętu.

W przypadku niewywiązania się z ww. obowiązków, wprowadzający sprzęt obowiązany jest do naliczenia i uiszczenia opłaty produktowej oraz opłaty na publiczne kampanie edukacyjne, zgodnie z art. 72 ust. 2, art. 73 oraz art. 15 ust.3 ustawy ZSEiE.

Na podstawie delegacji art. 20 ust. 5 ustawy ZSEiE, sposób obliczania minimalnego poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego określa rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 13 grudnia 2022 r. w sprawie metody oraz szczegółowego sposobu obliczania minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz.U. 2022 poz. 2704), zwane dalej: rozporządzeniem.

Minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyjątkiem zużytego sprzętu powstałego z paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego – sprzęt wielkogabarytowy, oblicza się zgodnie ze wzorem ujętym w załączniku nr 1 rozporządzenia, jako stosunek masy zebranego zużytego sprzętu w danym roku kalendarzowym (M_z) do średniorocznej masy sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu w danej grupie sprzętu (M_w). W średniorocznej masie sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzanego do obrotu nie uwzględnia się masy paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu – sprzęt wielkogabarytowy.

Jedynie na marginesie tut. Organ podkreśla, że wzór zamieszczony w załączniku nr 1 do ww. rozporządzenia (tj. mający zastosowanie do zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyjątkiem zużytego sprzętu powstałego z paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego) jest tożsamy z tym, który jest zawarty w załączniku nr 3 do ustawy ZSEiE. Objasnienia do wzoru zamieszczone w rozporządzeniu są jednak bardziej szczegółowe i precyzyjne.

W myśl powyższego, w ocenie tut. Organu, w odniesieniu do stanu faktycznego opisanego we wniosku należy uznać, że podstawą do obliczenia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego dla grupy 4 będzie masa wprowadzonego sprzętu z grupy 4 (bez paneli fotowoltaicznych) w 2023 r. Biorąc pod uwagę definicję średniorocznej masy sprzętu, w przypadku okresu rozliczeniowego 2025 do obliczeń uwzględnia się masę wprowadzonego sprzętu z grupy 4 w latach 2022-2024. Spółka w roku 2022 i 2024 nie wprowadzała sprzętu z grupy 4, sprzęt wprowadzony był tylko w 2023 r., stąd masa wprowadzonego sprzętu w 2023 r. będzie stanowiła podstawę do obliczenia osiągniętego poziomu zbierania zużytego sprzętu.

Wyjaśnienia natomiast wymaga, że dla obliczenia poziomu zbierania zużytego sprzętu powstałego z paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązuje inna podstawa, nieodnosząca się zresztą do średniorocznej masy sprzętu, czego w ogóle nie zdaje się zauważać Wnioskodawca. Otóż minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu powstałego z paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego – sprzęt wielkogabarytowy oblicza się jako procent masy zużytego sprzętu wytworzonego na terytorium kraju, co wynika ze wzoru podanego w załączniku nr 2 do ww. rozporządzenia. We wzorze tym uwzględnia się sumę mas wprowadzonych paneli fotowoltaicznych w poszczególnych latach od 2019 r., która jest przemnożona przez wartość współczynnika przypisaną dla danego roku rozliczeniowego (M_{gpv}). W związku z tym, jak już wspomniano powyżej, przy obliczaniu minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu powstałego z paneli fotowoltaicznych nie uwzględnia się średniorocznej masy sprzętu, tak jak w przypadku obliczania poziomu zbierania dla grupy 4. Powyższe wynika z faktu, że rozporządzenie określa dwa odrębne wzory i sposoby obliczania ww. poziomu.

Obowiązek zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego został określony w art. 20 ust. 1 ustawy ZSEiE. Z treści przytoczonego przepisu wynika, że do zbierania zużytego sprzętu zobligowany jest wprowadzający sprzęt, zatem istotny jest fakt wprowadzenia do obrotu sprzętu przez podmiot. Rozliczanie ustawowych obowiązków odbywa się w okresach rocznych i dokonywane jest w ramach poszczególnych grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy ZSEiE. Zauważyć należy, że panele fotowoltaiczne z jednej strony zaliczane są do grupy 4 sprzętu, z drugiej natomiast – jak wynika z zapisów ustawy ZSEiE oraz ww. rozporządzenia – na potrzeby obliczenia poziomów zbierania, traktowane są swoiście. Wynika to również z brzmienia art. 72 ust. 2a ustawy ZSEiE, zgodnie z którym w przypadku niewykonania obowiązku osiągnięcia wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu dla grupy sprzętu nr 4 opłatę produktową oblicza się oddzielnie dla paneli fotowoltaicznych oraz pozostałego sprzętu z tej grupy. Powyższe oznacza zatem, że zarówno poziom zbierania zużytego sprzętu jak i wysokość opłaty produktowej (w przypadku niewykonania obowiązku osiągnięcia wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania) oblicza się oddzielnie dla sprzętu z grupy 4 i oddzielnie dla paneli fotowoltaicznych. Biorąc zatem pod uwagę wykładnię funkcjonalną i celowościową, w ocenie tut. Organu należałoby przyjąć, że w sytuacji, gdy Wnioskodawca wprowadza sprzęt z grupy 4, to pomimo braku wprowadzenia paneli fotowoltaicznych w 2025 r. podlegają one rozliczeniu w oparciu o masę paneli wprowadzonych w latach 2019-2024, tj. w przypadku stanu faktycznego opisanego przez Wnioskodawcę - w odniesieniu do masy paneli wprowadzonych w 2023 r., zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

W mianowniku wzoru zamieszczonego w załączniku nr 2 do ww. rozporządzenia podaje się masę zużytego sprzętu wytworzonego z paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przy czym jego częściami składowymi jest (oznaczona jako „R”) masa paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego - sprzęt wielkogabarytowy wprowadzonych do obrotu w poszczególnych latach kalendarzowych, począwszy od 2019 r. Jednocześnie w objaśnieniach do ww. wzoru wskazano, że „dla lat, w których nie nastąpiło wprowadzenie do obrotu paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego - sprzęt wielkogabarytowy - $R=0$ ”. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy, w ww. wzorze dla 2025 r., w którym nie nastąpiło wprowadzenie do obrotu paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego, należało będzie podstawić „0”, co jednak nie ma nic wspólnego ze stanowiskiem Wnioskodawcy, który wartość „0” uznaje za średnioroczną masę sprzętu w odniesieniu do paneli fotowoltaicznych za 2025 r. Jak już zresztą wyjaśniono, przy obliczaniu poziomu zbierania zużytego sprzętu powstałego z paneli fotowoltaicznych zaliczanych do grupy 4 sprzętu elektrycznego i elektronicznego, kryterium średniorocznej masy sprzętu zostało przez ustawodawcę całkowicie pominięte.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że poziom odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu dla paneli fotowoltaicznych obliczany jest tak samo jak dla grupy 4, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 4 do ustawy ZSEiE.

Tutejszy Organ, wydając niniejszą decyzję, zapoznał się ze stanowiskiem Wnioskodawcy w przedmiotowej sprawie i kierował się obowiązującymi przepisami prawa. Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Spółkę stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji.

Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

Zgodnie z art. 34 ust. 5 ustawy – Prawo przedsiębiorców udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji. Interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.

Interpretacja indywidualna jest wiążąca dla organów lub państwowych jednostek organizacyjnych właściwych dla przedsiębiorcy i może zostać zmieniona wyłącznie w drodze wznowienia postępowania (art. 35 ust.1, ust. 2, ustawy – Prawo przedsiębiorców).

Mając powyższe na uwadze, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia.

Zgodnie z art. 127a Kodeksu postępowania administracyjnego – przed upływem terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Marszałka Województwa Wielkopolskiego. Z dniem doręczenia tutęszemu Organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, niniejsza decyzja stanie się ostateczna i prawomocna.

Decyzja będzie podlegać wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli w tym czasie wszystkie Strony zrzekną się prawa do wniesienia odwołania (art. 130 § 4 Kpa).

Za wydanie niniejszej decyzji, zgodnie z art. 34 ust. 6 ustawy – Prawo przedsiębiorców, wniesiono opłatę w wysokości 40,00 zł na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu - PKO Bank Polski Poznań rachunek nr 45 1020 4027 0000 1202 0049 5580.

Otrzymują:

1. [REDAKTOWANE] – pełnomocnik

[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]

2. Aa (EZD)